

مراصفی رخ لب و کن جلالت جبر و محمل لازم بود کن بیان در زمره اصحاب اجماعی و کورس
درگاه عالی دن و در اولی لایحه معلوم میگردد از آن جهت است ای نیکار سنگ
عسکری سواد هم چنانست **بیت** **عقل علی رب العباد** ای نیکار سنگ از آن
مرا و نوبت نفس آثاره اولی زان راه در دست در نفس ای نفس سنگ اصلاً جای خیر ای
تغذیه نفس الملکی **بیت** **جان حافظ شد آنروز چنین زلفت** حافظک کو کلمی سنگ زلفک بود کلمه
کتری **بیت** **بیش نظیر و آنکه انما دی** نیک عظم و و الله با دی در خطی است همه در
چنین زلف دن مراد نیک جوهری در بلع خلد دن مراد دنیا در لیسیل و اولی باقی
مناسبت در که شد حفظه ظرف تانی واقع ارشاد در اسم با دی در یکدن مراد است
عالم الله دن کو کلمه حرارت احمد طوطی و یکدیگر **بیت** **خمش جان فکرا طسبت غیب ناگاه**
ظاهرش اولی حافظ که غیب البناگاه چنانست سز و که حوالی روزی است ای
اعلیانی یکدیگر سرور که نشی سر حاد حق دن مکن بلا دن شکایت است که خدای
معالی سنی بر رده بر سرده که لیزن صکر بر حال که شمار اولی سنی که او کن حال که خیر
اولی سنی و یکدیگر که نشی ده مخلص بویست و واقع اولی در دل حافظ شد
آنروز چنین زلفت **بیت** **بیش نظیر و آنکه با دی** **بیت** **دل منته بر دینی**
و انبیا او و نیاید و آنکه اسباب محبت است زانکه از وی کس و فا دارای بود
زیر انزن کسه و فا در چ کن که رموی کس غسل بی پیش ازین دکان خورد
که بود کانی دن نشی سر عمل میدی **بیت** **کسین رطبی غار ازین بستان چید**
که بود بستان دن خاز سر زلف در بری مراد **بیت** **دعا و صفا سبب محبت**
و بلا سواد ای زدی که در بیا با ای خیر فرودخت **بیت** **هر بر ایام در برج خلد**
نمودی چون تمام آنروز وقت با دشمن در دیند چون تا شعله کوی آن سوزید
سوزدی **بیت** **نی تکلف هر که دن بر وی نهاد** تکلف سر سنی عاقبتی مگر اندیش هر که کلمه

منه نمی حاضر در

محبت الملکی

محبت الملکی چون بدین خصم خودی بر او بر اول که چون اعیان نظر الملکی
معلوم آمدی که کند دشمنی سر دی شاه غازی خیر و کینستان غازی شاه
جهان الهی باد شاه **بیت** **انگیز از شمشیر خون چنگد اول باد شاه** که او کینستند
قاف طر ایبری که بیگ بهوی نقت کاهی ی در بر کاه به سوی المیر قلب کاهی
بر تار ایبری سز و آن زانی سبب ای کز و حین سرور ای سبب سر سز
ایدر ایبری که دنان زانی کلمه سز ی ندریم سنگر کک عالی قدر کرم کما سز
باشن کمر ایبری از **بیت** **بیش نظیر ای انگیز سز** ای که خون من از سلان بچید
سز مراد و دی **بیت** **در دنیا بان نام او چون بی سبب** چون میان او و آنکه نامی
اشیدیدین عاقبت سز از و چیر زو عزان عاقبت سز از ای و سبب سز ای و سز ای
چون سز کز **بیت** **خوشن در سزید چون سحر ایبری** و آنکه وقتی ای بر شدی آنکه
در سز بر جهان پیش بود اول که که با دشا یک جهان کوری کوزی آنکل ای
در سز ایبری **بیت** **در چشم جهان پیش کسند** آنکه جهان کوری کوزی کوزی میل
چکر ای صنی او علی آنکه کوزی میل چکر ی بو سوزن معلوم اولی که بود صفت او
باد شاه زباده بی در هم در مراد پیش بوب دن من لا مراد **بیت** **هر کس سبب**
کنوه سز و در خصم و شفت او ای **بیت** **سازجا باه که اگر**
صیانتت سز ای ساقی شراب کصانت کیمیا در کسور تانین غالی من یقین
بنا که آنی تا سز خاک مسوب جسمی عین غایب سن معنی حیات دیر سز
مراد سرشودن عشق الهی تک حصول ایبر حیات ابدیه طلب آنکه در سز
خندم برود و قطع دانه و جان ترک دست **بیت** **هر کس می شرح دوری او زده و**
جان کمال او زده دست طر سز **بیت** **چرا که تا آن ندی سببای** حواجر که
ناشی صیوان کادام که انی دیر می کسن بر اما سز حق او چون مراد حیب اگر م

مشق از صفا